

Ikt. sz.: VFB-42/16-3/2023.

VFB-14/2023. sz. ülés
(VFB-23/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési Bizottságának**
2023. december 5-én, kedden, 12 óra 34 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása</i> <i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Csák János expozéja</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	9
<i>Csák János válaszadása, reagálása</i>	15
<i>Képviselői reagálások</i>	21
<i>Csák János ismételt válaszadása, reagálása</i>	23
<i>A gyermek után járó pótszabadság biztosításának feltételeivel összefüggésben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6217. szám)</i> <i>(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	24
<i>Határozathozatalok</i>	24
<i>A munkavállalók biztosítási jogviszonyáról történő tájékoztatásról szóló H/6322. számú határozati javaslat</i> <i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	27
<i>Határozathozatal</i>	27
<i>Az ülés berekesztése</i>	27

Napirendi javaslat

1. Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A gyermek után járó pótszabadság biztosításának feltételeivel összefüggésben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6217. szám)
(Nacsa Lőrinc, Dr. Simicskó István, Hollik István, Dr. Latorcai János és Dr. Juhász Hajnalka (KDNP) képviselők)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. A munkavállalók biztosítási jogviszonyáról történő tájékoztatásról szóló határozati javaslat (H/6322. szám)
(Berki Sándor (Párbeszéd) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Apáti István (Mi Hazánk), a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke
Varga Ferenc (független), bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Szabó Zsolt (Fidesz)
Lócsei Lajos (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Tasó László (Fidesz) Gelencsér Attilának (Fidesz)
Bányai Gábor (Fidesz) Szabó Zsoltnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Tóth-Győrvári Erzsébet bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Csák János miniszter (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
Dr. Balogh Szilvia helyettes államtitkár (Gazdaságfejlesztési Minisztérium)
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP) előterjesztő

Megjelentek

Vitályos Eszter államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
Dr. Hankó Balázs Zoltán államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
Pölöskei Gáborné helyettes államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
Kiss Ádám miniszteri tanácsadó (Kulturális és Innovációs Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 34 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntöm Csák János miniszter urat, helyettesét, Vitályos Eszter államtitkár asszonyt, Pölöskei Gáborné helyettes államtitkár asszonyt, Hankó Balázs államtitkár urat, valamint Kiss Ádám miniszteri tanácsadó urat. Továbbá tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, minden kedves érdeklődőt, megjelentet, meghívottat, és külön köszöntöm a Mi Hazánk Mozgalom gyakornokait is.

Mindenekelőtt ismertetem a helyettesítések rendjét. A mai bizottsági ülésünkön Tasó László alelnök urat Szatmáry Kristóf alelnök úr, Bányai Gábor képviselő urat pedig Szabó Zsolt képviselő úr fogja helyettesíteni. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, megkezdhetjük az érdemi munkát, de mindenekelőtt a napirendi javaslatról döntünk.

Képviselőtársaim előzetesen írásban megkapták a mai ülés napirendi javaslatát. Kérdezem ennek megfelelően a tisztelt bizottságot, hogy a kiküldött napirendi javaslatot elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendi javaslatot.

Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Ennek megfelelően rátérünk az 1. napirendi pontra, amely Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter éves meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján. Miniszter urat bizottságunk legutóbb a kinevezése előtt hallgatta meg körülbelül másfél évvel ezelőtt, így felkérem ennek megfelelően miniszter urat, hogy tartsa meg az elmúlt időszakra vonatkozó tájékoztatóját, ezt követően pedig majd a bizottság tagjai kaptak lehetőséget a kérdések, észrevételek vélemények megfogalmazására.

Miniszter úr, öné a szó. Parancsoljon!

Csák János expozéja

CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Én is nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, a megjelenteket. Egyéves beszámolóról lenne szó, de ahogy elnök úr mondta, másfél éve lettem miniszter, akkor találkoztunk utoljára, úgyhogy kitágítanám erre a másfél évre. Sőt, én egy olyan kormányba léptem be, amely immár 13 éve következetesen a nemzeti érdekeknek megfelelő politikát folytat, kicsit kitekintenek szélesebb körre is.

A minisztérium a másfél évvel ezelőttihez képest egy apró, ámde ezt a bizottságot érintő változáson ment át. Nálam van a kultúra és a családügy, és ez az, amiért csináljuk a dolgot. A kultúra azért van nálam, mert azt akarjuk, hogy a következő 1100 évben is éljenek itt magyarok, és magyar kultúra legyen, a család pedig azért, mert ugyan az iskolarendszerben is tanítunk, de elsősorban, elsődlegesen a kultúra a családokon keresztül jut el a következő nemzedékekhez; ezért van ez a kettő együtt.

De ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni, versenyképesnek kell lennünk, tudnunk kell hozzájárulni a világhoz, és értenünk kell, hogy milyen folyamatok folynak a világban; ezért van nálam a felsőoktatás, az innováció és a tudománypolitika. Harmadrészt viszont ahhoz, hogy egy ország jól tudjon működni, robosztus középosztályra van szüksége, és ahhoz viszont szakképzettség kell, felnőttképzés kell,

hiszen tudjuk, hogy a technológiák olyan gyorsan változnak, a tudás olyan gyorsan változik, hogy állandóan föl kell készülni. Így néz ki most a minisztérium.

Tavaly, amikor itt voltam, akkor még itt volt a vállalkozásfejlesztés, ami ennek a bizottságnak a neve is. Ott az történt, hogy egy évvel ezelőtt - érzékelvén a háború, az energiaárak, a makrogazdasági problémák, a nemzetközi bizonytalanságok miatti helyzetet -, a kormányzat úgy döntött, hogy a gazdaságirányítást összevonja, és Nagy Márton miniszter úr a Gazdaságfejlesztési Minisztériumban vonja össze, tehát az oda átkerült. Ez nem azt jelenti, hogy mi levettük erről a kezünket. A kormányzatban - ez így van tavaly május óta - megerősödött minden tárca élén a gazdasági gondolkodás. Elég csak arra gondolnunk - régi motoros Varga miniszter úr, de bejött Lantos miniszter úr, aki erős gazdasági háttérrel az Energiaügyi Minisztériumot kapta meg, Nagy Márton a bankszektorból jött, én magam is benne vagyok -, többen vagyunk a kormányban, akik a gazdaságban, a pénzügyi szektorban háttérrel rendelkeznek.

Ez azért fontos, mert a magyar kormányának két célja van. Az egyik a demográfiai cél. Ahhoz, hogy itt éljenek magyarok 1100 év múlva, ahhoz születni is kell magyaroknak. A másik pedig a gazdasági cél. Hogy megvilágítsam, miért kell ez a két dolog, a következőt mondanám: képzeljék el, hogy van a világ egyik gazdaságilag legsikeresebb országa, úgy hívják, hogy Dél-Korea. Dél-Korea az elmúlt negyven évben olyan fejlődésen ment keresztül, amelynek a dinamikája minden más, a világtörténelemben létezett növekedési dinamikát meghalad. Élen járó a legfrissebb technológiákban, legyen az informatika vagy atomerőmű, élen járó az innovációban, élen járó a GDP-növekedésben.

Ugyanakkor a termékenységi mutatójuk, az egy szülőképes korú nőre jutó gyermekek száma 0,72. Ahhoz, hogy egy ország újratermelődjön, 2,1-es mutatónak kéne lennie. Ez azt jelenti, hogy Dél-Koreában azzal, hogy elfeledkeztek a családpolitikáról és csak a gazdaságra fókuszáltak, ha így halad előre Dél-Korea gazdasági fejlődése, és itt marad a termékenységi mutató, akkor 2050-re Dél-Korea lakosságának 25 százaléka koreai, 75 százaléka máshonnan jött lesz. Ez azért drámai, mert azt szoktuk mondani, hogy a demográfiai folyamatok lassan változnak, de 2050 itt van a sarkon. Én 2050-ben leszek 88 éves, ha a Jóisten megsegít, még élni fogok, és ez itt van a sarkon, önök meg akkor lesznek 40-50 évesek, aki érettebb, 60 éves, nemde? Csak azt mondom, hogy minden országnak, minden felelős kormányzatnak arra kell figyelnie, hogy a demográfiai folyamatokat és a gazdasági folyamatokat összhangban fejlessze, és ez a mi programunk.

Nálam van a családpolitika, arról nem akarok sok szót ejteni, de azt tudnunk kell, hogy azok a gyermekek, akik ma megszületnek, 40 év múlva az önök nyugdíját fogják fizetni. Tehát nem tréfadolog, meg nem jövőbeni, homályban lévő dolog az, hogy nekünk a családpolitika központi elem. Ehhez viszont robusztus gazdaság kell. Jelenleg úgy állunk, hogy van egy kritikus mutató, amit mérnek az országok esetében, ezt úgy hívják, hogy hazai hozzáadott érték, a hazai cégek által megtermelt hozzáadott érték. Ez azért fontos, mert a külföldiek által megtermelt hozzáadott értéket, ha mondjuk, van egy világgazdasági változás, és a külföldi cégek elmennek, akkor itthon is kell magas technológiai színvonalú munkahelyeket tartanunk. Most ez nálunk 52 százalék, az Európai Unió átlaga meg 76 százalék. Na, ezért kell a felsőoktatást, ezért kell az innovációt, ezért kell a tudománypolitikát, ezért kell a szakképzést, ezért kell a felnőttképzést fejleszteni. És ezért mondtam, hogy a kormány 13 éve konzisztens, következetes politikát folytat, nem kampányokat csinál, hanem programoz.

Annak érdekében, hogy ezt a hazai hozzáadott értéket növeljük, nyáron jóváhagyta a kormány a Neumann János-programot. A Neumann János-programnak az a célja, hogy ezt a bizonyos hazai hozzáadottérték-növekedést elősegítse. Az a helyzet, hogy van négy kulcsszereplője annak, hogy ez a hazai hozzáadott érték

fejlődhessen: vannak az egyetemeink, ahol egyébként meglenne a tudás az innovációra, és az innovációsba beleérték minden olyan új tudást, ami vagy publikációban vagy szabadalomban vagy termékben, szolgáltatásban megjelenik. Részben folynak a kutatóintézeteinkben, a HUN-REN-ben, amit most átalakítottunk, és legfőképpen a kkv-k, az e bizottság fókuszába tartozó téren folynak, s végezetül a pénzügyi szektorban ezt az egészet meg kell finanszíroznunk.

A Neumann János-programnak minden eleme arra szolgál, hogy ezek a szférák elkezdjenek egymással együtt dolgozni, hogy ne silókban, külön-külön csináljanak dolgokat. Ezért alakítottuk át a felsőoktatást, ezért alakítottuk át a szakképzést, és azt mondhatom, hogy az átalakult egyetemeken mind a szabadalmak, mind a publikációk, mind pedig a vállalati együttműködések száma megnövekedett. Azért hívtam el Kiss Ádám kollégámat, aki a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal vezetője, hogy ha van kérdés, ő részleteiben be tud számolni.

Most kiírtunk egy 35 milliárd forintos pályázatot, ahol az volt az alapfeltétel, hogy csak olyan kkv-k jelentkezhettek, amelyeknek az árbevétele nem haladja meg a 800 millió forintot, akik rendelkeznek érvényben lévő szerződéssel vagy egyetemi kutatóhellyel vagy HUN-REN-kutatóhellyel, és akik az elmúlt három évben nem fizették ki több mint felét az osztalékban a nyereségüknek. Én a gazdaságból jöttem, és tudom, hogy az az igazi innovátor vállalat, amelyik ezt komolyan gondolja, az akkor is folytatja az innovációt, akkor is visszaforgatja a nyereségét kutatás-fejlesztésre, ha esetleg nem ömlik rá állami pénz, márpedig tudjuk, hogy az elmúlt években irgalmatlan mennyiségű pénz, a GDP 1,6 százaléka ment el kutatás-fejlesztésre. Igaz, hogy annak kétharmada a vállalatokon belül, de egyharmada állami és EU-s forrásokból ment.

Azt tűztük ki célul - mert végül valami közös mutatóban meg kell tudnunk mondani, hogy hol vagyunk -, és az innovációban van két mutató a világon - az egyik a European Innovation Scoreboard, a másik pedig a Global Innovation Index -, az európaiban most léptünk egy kicsit előre a harmadik harmadba, feltörekvő innovátorok lettünk, de 2030-ra a 27-ből benne akarunk lenni az első tízben - az első tíz azt jelenti, hogy benne vagyunk az első harmadban -, és 2040-ben pedig a világ 200 országából benne akarunk lenni az első tízben, mint a legjobb innovációs országok.

Persze, erre azt lehet mondani, hogy álmódosítás. Én nagy álmódosító vagyok, de eddig még minden álmomat, amit nagyon akartam, megvalósítottam. Képzeld el, a Harvard Egyetemen, az Egyesült Államokban kidolgoztak egy indexet, úgy hívják, hogy Economic Complexity Index, gazdasági összetettségi index, amely azt méri, hogy egy ország exportjának ahhoz, hogy ezt az exportot előállítsa, milyen bonyolultságú folyamatokra, technológiára, emberi tudásra, elméleti tudásra és gyakorlati tudásra van szükség. Ezt tizenvalahány éve csinálják, és tudják, hányadik Magyarország? A 10-12 között van a világ összes országa közül, benne vagyunk a legfelső 5 százalékban; az Egyesült Államok a 14., Izrael van velünk szomszédságban, Közép-Európából a csehek voltak 15-16.-ok, most ők a 6.-ok lettek. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon olyan tudás, elméleti és gyakorlati tudás van, ami a világ legkomplexebb szolgáltatásait, illetve áruit képes előállítani.

Ezzel szemben az egy főre jutó GDP-ben 40.-ek vagyunk a világban, a 200 ország közül lakosságban meg területben 90-95.-ek vagyunk. Úgyhogy, aki azt mondja maguknak, hogy Magyarország kicsi, azt küldjék el a fenébe. Magyarország a világban közepes méretű ország, még ez a megkisebbitett Magyarország is, ha a teljes magyarságot veszem, akkor meg még előrébb vagyunk.

Na, de melyiket kéne kitűznünk, hogy hányadikok legyünk? Itt a bizonyíték, hogy a Magyarországról kimenő export, mely a GDP-nknek körülbelül a 70-80 százaléka, sőt inkább 90, azt képesek vagyunk előállítani. Az a helyzet, ha megnézik a Samsungot, a Boscht, a Knorr-Bremsét, az Audit, a Mercedest, és sorolhatnám ezeket

a cégeket, ezekben magyar kutatómérnökök dolgoznak, magyar kutatómérnökök tízezrei dolgoznak. Azt kell elérnünk, hogy ezek és az eredményeik a kkv-szektorba is szervesen beépüljenek. Erre törekszünk, és ehhez nagyon jó mérőszám, hogy hol kell lennünk az innovációs indexekben, hol kell lennünk a hazai hozzáadottérték-mutatóban.

És van még egy mutató. Ha mondjuk, valaki úgy akar aratni, hogy nem vet, vagy nem végzi el a munkákat, az soha az életben nem fog aratni, és tudja az ember, hogy ahhoz mennyi vetőmag kell, mekkora traktor kell, mennyi időt kell eltölteni, mennyit kell permetezni, mennyit kell trágyázni vagy műtrágyázni. Na, ugyanígy van ez, hogy meg kell teremtenünk az erőforrásokat. Az előbb beszéltem a pénzről. A GDP 1,6 százalékát rászánjuk, de a pénz nem túl sokat jelent, ami ehhez kell, azok az elmék. Most úgy néz ki, hogy nálunk egymillió főre 6000 kutatómérnök jut. Jelenleg Magyarországon összesen van olyan hatvanegynéhányezer kutatómérnök, de az élen járó országokban - Ausztria, Dánia, mások - 90 ezer van, ott egymillióra 9000 jut. Akárhogy is nézzük, ez 50 százalékkal kevesebb. Na, ezért alakítjuk át a felsőoktatási rendszert.

És képzeljék el, hogy egy olyan rendszert alakítottunk ki mind a kekváknál - tehát az alapítványi egyetemekenél -, mind pedig a többi egyetemenél, hogy több pénzt, ösztöndíjat, illetve egyetemi forrást biztosítunk arra, ha olyan szakokon képeznek ezek az egyetemek, amelyek elősegítik, hogy a gazdaságba ezek a fajta szakmacsoportok bekerüljenek. Milyen szakmákra gondolok? Matek, mérnöki tudás, informatika, minden más műszaki, agrármérnöki és pedagógus, ugyanis már a köznevelési rendszerben képezniük kell a gyerekeket, akik aztán képesek átmenni a szakképzésbe, illetve a felsőoktatásba.

Továbbá a Neumann János-program keretében olyan apró, talán az Országgyűlés magasságából nem is látható, azonban a magyar jövő szempontjából rendkívül fontos, életbevágó változtatásokat hoztunk, hogy például a szakképzési rendszerben létrehoztuk a technikus, a technikusi rendszert, ami azt jelenti, hogy nem négy évig, hanem öt évig tanulnak, és onnan egyenes út megy az egyetemre, a felvételihez, és nő a létszám. Az egyetemi felvételnél pedig azzal, hogy megváltoztattuk a felvételi rendszert, illetve ezeket a szakpreferenciákat állítottuk be, képzeljék el, tavaly 33 százalékkal többen jelentkeztek a felsőoktatásba. Pedagógus szakra 74 százalékkal többen jelentkeztek, ebben a konduktoron, a bölcsis nevelőnénin, az óvónénin keresztül a tanárig mindenki benne van. Ez nagyon biztató. Két évvel ezelőtt a magyar felsőoktatási rendszerben 289 ezren tanultak, idén 310 ezren, ami óriási ígéret arra, hogy ha az egyetemeink jól csinálják, akkor meglesz az a betáplálás a humán erőforrás oldaláról, amire szüksége van a gazdaságnak.

De ennél is tovább megyek, mert tudjuk - persze, a miniszter beszél a saját területéről, és dicséri a lovát -, ha megnézem, tíz évvel ezelőtt a magyar felsőoktatási rendszerben 10 ezer külföldi tanult, ma pedig 42 ezer. Ez azt jelenti, hogy a magyar felsőoktatási rendszernek van egy olyan képessége, hogy angolul, németül képes tanítani, és olyan minőséget ad, amiért a világ minden tájáról idejönnek. Képzeljenek el bármilyen olyan területet, ahol tíz év leforgása alatt megnégyszereződik a kereslet; az olyan, mint a Google volt.

Tehát, azt kell mondjam, ahogy kezdtem, hogy a magyar kormány programozva dolgozik, és ebben a nálam lévő szakképzés összeillesztése a duális képzésben a gazdasággal megtörtént, a felsőoktatásban a duális képzést kialakítottuk, még a doktori iskolákban is kooperatív doktori formájában, és megnöveltük az egyetemek gazdaság szempontjából preferált területeinek az ösztönzését, és megemeltük azokat az ösztöndíjakat, amelyek a preferált területeken lévő hallgatóknak a tanuláshoz való hozzáegésztését jelentik.

Végezetül mivel, aki olvassa az újságot, nap mint nap benne van az Erasmus és a Horizont, ami szervesen idetartozik. Az Erasmus és a Horizont esetében az Európai Unió mindenféle jogalap nélkül, mondvacsinált okokkal húzza az időt, és kizárja a magyar hallgatókat és oktatókat, ki akarja zárni, illetve ideiglenesen olyan intézkedéseket hoz, hogy 2024 júniusa után tisztázatlan, hogy tudnak-e a hallgatók menni. Nos, én úgy gondolom, hogy lesz politikai megegyezés a jövő év első harmadában, első negyedévében biztosan, úgy gondolom, hogy meglesz ez a megállapodás.

Ámde ez a kormány cselekvőképes kormány, és nem másokon keresztül nézünk a világra, hanem saját magunk nézünk körül, és azt tapasztaljuk, hogy a Földön él 8 milliárd ember, abból 800 millió a nyugati civilizációban él, és 7,2 milliárd más civilizációban, Dél-Amerikában, Ázsiában, másutt. Nekünk, ha sikeres további 1100 évet akarunk, akkor ezekkel a területekkel együtt kell dolgoznunk. Ez azt jelenti, hogy létrehoztuk a Pannónia-programot, amely egy globális hallgatói és oktatói mobilitási program. A kormány 10 milliárd forintot allokált erre a célra. Az a magyar hallgató vagy oktató, aki fél évre vagy akár egy évre bárhol a világon szeretne tanulni vagy oktatni, annak megvan a finanszírozása.

Ennek elkészítettük a másik lábát is, hogy minél többen jöjjenek ide tanulni, illetve rövid távú, Erasmus-szerű programokra; a mi Erasmusunk a Pannónia. Az Erasmus, amikor feloldják ezeket a mondvacsinált indokokkal bevezetett korlátozásokat az EU-ban, ugyanúgy érvényben marad, de mi nemcsak az Európai Unió programjait, hanem globálisan ezt a programot is fenntartjuk.

A befelé jövő programban öt egyetemmel egy próbaprogramot indítunk el, és mindenkit ösztönzök, hogy a Pannónia külföldi tanulási és oktatási programra, amelyet a január 15-én a megszokott Tempus Közalapítvány meg fog hirdetni, jelentkezzen. A magyar kormány elkötelezett abban, hogy a magyar hallgatók a legjobb tudást szerezzék meg itthon és külföldön.

Ennyit szerettem volna bevezetőnek mondani, és a portfólión bármely elemére vonatkozó információkkal nagyon szívesen állunk rendelkezésre a kollégáimmal. Az a helyzet, annyi jó hírünk van, hogy a bőség zavarával küzdök. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr tájékoztatóját. Most pedig a bizottság tagjait kérdezem, hogy ki kíván kérdést feltenni, észrevételt vagy véleményt megfogalmazni. *(Jelzésre:)* Elsőként megadom a szót Lócsei Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

LÓCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Tisztelt Miniszter Úr! Három kérdést fogalmaztam meg. Az első az, hogy látjuk, Magyarország elég nagy sebességgel robog afelé, hogy ténylegesen akkumulátorgyár legyünk és ténylegesen összeszerelőország legyünk. Ugyanakkor én mint vidéki politikus, nem látom és nem érzékelem azt, hogy olyan célirányos intézkedések születnének, amelyek a falvak népességmegtartó erejét növelnék. Gondolok itt olyan helyi kis- és középvállalkozásokra, akár őstermelőkre, akik az elmúlt időszakban kénytelenek voltak beszüntetni a munkájukat, ezért az ott élők kénytelenek nagyon hosszú utakat megtenni azért, hogy munkába állhassanak és munkát találjanak maguknak. Ezért szeretném kérdezni a miniszter urat, hogy lesz-e ezekre a kistelepülésekre a helyi vállalkozásokat és a falvak népességmegtartó erejét támogató kormányzati program az elkövetkező időszakban.

A második kérdésem a felsőoktatásra és a szakképesítésre irányul. Miniszter úr említett nagyon sok eredményt az elmúlt időszakból, ugyanakkor én szeretnék egy

kicsit kitérni roma származású magyar honfitársainkra, hogy ők hogyan és miként tudnak a szakképzésben és a felsőoktatásban elhelyezkedni. Látjuk azt, hogy a roma fiatalok 1,3 százaléka jut el a diplomaszerezésig, míg a nem romák körében ez a szám 19,8 százalékos. Ez egy hatalmas különbség! Ugyanakkor látjuk azt is, hogy főleg az észak-magyarországi régióban - Borsod, Heves, Nógrád megyében - a roma származású magyar honfitársaink körülbelül 30-40 százaléka hullik ki a közoktatási intézményekből. Ezért szeretném megkérdezni a miniszter urat, hogy mit kívánnak tenni annak érdekében, hogy ezek a számok javuljanak, és hogy egyre több roma származású magyar honfitársunk végre szakképesítéshez és diplomához jusson.

Itt nem szeretném elbagatellizálni, látok a kormány részéről törekvéseket, és látom azt, hogy vannak jó programok, akár az Arany János tehetséggondozó program vagy az Útravaló ösztöndíjprogram, ezek mind nagyon jók és nagyon nagy segítséget nyújtanak ezen fiatalok részére, de ugyanakkor 10-12 éves távlatból látjuk azt, hogy ez kevés.

A harmadik kérdésem pedig a családpolitikára irányul. Miniszter úr említette, hogy 2040-re vizionál, és úgymond, álmódzó szerepet vázolt fel nekünk. Hát, álmódzással nem lehet jóllakni és nem lehet egy szobát, egy családi házat befűteni. Itt szeretnék egy lengyel példával élni. Lengyelországban még a választások előtt a jobboldali Kaczyński-kormány 60 százalékkal emelte fel a gyermekek után járó családi pótlék összegét. Látjuk azt, hogy az elmúlt időszakban a magyar kormány részéről kifejezetten fontos a család és a családpolitika, és nagyon sok intézkedést tettek, amit szintén el kell hogy ismerjünk, de ugyanakkor van Magyarországon egy olyan társadalmi réteg, amely ezekhez a támogatásokhoz sajnos nem tud hozzáférni.

Látjuk, hogy az elmúlt időszakban a súlyos gazdasági válság miatt a társadalmi olló egyre csak nyílik, és azt is látjuk, hogy 2009 óta a magyar kormány nem változtatta a családi pótlék összegét, pedig ezen családoknak nagyon nagy segítség lenne most a családi pótlék összegének megemlése. Ezért szeretném megkérdezni, hogy esetleg van-e arra esély, hogy a közeljövőben a kormány felülvizsgálja ezt az álláspontját, és esetleg végre rászánja magát, hogy a családi pótlék összegét emelje. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr. Most Szatmáry Kristóf alelnök úr következik. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Mindig különös élvezet hallgatni egy széles kitekintésű olyan víziót, amelyet a tárca feladatkörébe tartozó témákról a miniszter úr említett. Én két témát hoznék ide a szűkebb környezetemből. Az egyik a vállalkozók, főleg a hazai kis- és középvállalkozók, a másik a budapesti kulturális élet jelen helyzete.

Az első kapcsán jelezném, hogy nehéz időket él a magyar gazdaság, mégis az egyik legjobb példa, ami a vállalkozókat érinti, hogy alapvetően a foglalkoztatási piac nem szenvedett kárt, vagy nem voltak olyan negatív fejlemények. Vállalkozói oldalról továbbra is azt látjuk, hogy kevés a munkaerő, kevés a jó, szakképzett munkaerő. És ez az, amit miniszter úr is említett, hogy a magyar vállalkozók folyamatosan várják a kormánytól, hogy milyen olyan szakképzési programok vannak - akár a vendéglátástól a turizmuson át a mindennapi életet meghatározó szektorokban -, amelyek segíthetnek a vállalkozásokon. Reményeink szerint egy optimistább év vagy évek elé nézünk, tehát fokozódóan fog az a kérdés fölmerülni, hogy a hazai vállalkozók találnak-e megfelelő, jó szakképzett munkaerőt akár Budapesten, akár az országban, hiszen az ország szinte 90 százalékában ezzel a problémával küszködnek.

Ugyancsak kérdés - miniszter út, talán, ha egy kicsit részletesebben tudna szólni erről -, hogy azok a hazai kis- és középvállalkozók, akikről itt a pályázat szól, őket

hogyan is lehet igazából ösztönözni még tovább az innovációra. Hiszen valóban az a közös cél, hogy ne csak a nemzetközi vállalatok adják a hazai innovációnak a jelentős részét, hanem az a kis- és középvállalkozói réteg, amely, azt gondolom, hogy a gerincét, a nagyját kell adja a magyar gazdaság teljesítményének.

Illetve a másik téma - most engedjenek meg nekem egy kicsit személyesebb témát, ritkán van alkalom miniszter úrral szót váltani, és nem is a bizottság hatáskörébe tartozik feltétlenül, tehát elnézést kérek elnök úrtól is, hogy szóba hozom - budapestiként mi folyamatosan - nevezzük úgy - a liberális értelmiség oldaláról valamiféle kultúrharccal vagyunk vádolva. Holott az én értelmezésem szerint semmi másról nem szól a kormány kultúrpolitikája, mint hogy legyünk büszkéek arra, amink van, a sajátunkra, a saját magyar értékeinkre, és azt gondolom, hogy ebben komolyat léptünk előre. Azt gondolom, sokunkat zavar az az öncélú, liberális gyűlöletkeltés, amivel sokszor találkozunk akár előadók, akár művészek részéről, amelyre talán egy jó tükör a Katona József Színház környékén kialakult botrány, ami, azt gondolom, hogy minden jóérzésű budapesti polgárt zavar. Én tisztelettel kérdezem, bár nem a bizottság hatáskörébe tartozik, de mi erről a miniszter úr véleménye. Várom válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Varga Ferenc alelnök úrnak. Parancsoljon, alelnök úr!

VARGA FERENC (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az első kérdésem főként a kisvállalkozókra, a kisvállalkozásokra vonatkozna. A KSH legfrissebb adatai alapján naponta öt étterem vagy kávézó zár be Magyarországon, egyébként ők főként az energiaárak kigazdálkodhatatlan növekedésére hivatkoznak. Van köztük olyan 1988 óta üzemelő cukrász, aki azt mondta, hogy még soha nem volt ilyen nehéz helyzetben, mint most, sem ő, sem a szakma. Az első kérdésem az lenne, hogy mit üzen ennek az 1988 óta üzemelő cukrásznak azonkívül, hogy tartson ki. Mi az, amivel tudják őt segíteni?

A második kérdésem nem feltétlenül egy önhöz tartozó téma, de mégiscsak, azt gondolom, hogy szorosan kapcsolódik az innovációhoz. Ugye, tudjuk, a miniszterelnök úr kijelentette, hogy a következő néhány évben 400-500 ezer új munkaerőre lesz szüksége az országnak, és az akkumulátorgyárak betelepítésével párhuzamosan megjelentek a harmadik országbeli munkavállalók országunkban. Nagyon sok esetben azt látjuk, például a makói Continental esetében is, hogy sajnos azok a magyar dolgozók, akik betanították ezeket a vendégmunkásokat, őket a cég szépen kirakta, a vendégmunkások pedig ott maradtak helyettük.

Azt is látjuk, hogy folyamatosan érkeznek be a parlament elé az olyan javaslatok, amelyek tulajdonképpen megkönnyítik nemcsak a vendégmunkások behozatalát, hanem az itteni létüket is. Lásd: például Lázár János trafiktörvény-módosítása, ahol lehetővé teszi, hogy trafik legyen, azt hiszem, a 3000 főnél több vendégmunkásszállón, vagy például a szolgáltatás-egészségügy részleges eltörlésénél szintén a vendégmunkásokat látom a háttérben, de azt is hallottuk, hogy például Nagy Márton miniszter úr arra készül, hogy bizonyos szakmák esetében eltörli a szakmai képzés meglétét. Mit gondol, miniszter úr, ezeknek a tükrében az innováció, mint olyan, hogyan lesz végezhető a következő időszakban?

A harmadik kérdésem. Ön azt mondja, hogy 2030-ban az innováció tekintetében az első tíz országban leszünk. A hogyan lenne a kérdésem. Ez nagyjából olyan, mint amikor azt mondjuk, hogy 2030-ra majd utol fogjuk érni Ausztriát, pedig ha megnézzük például a bérek tekintetében azt, hogy az Európai Unióban Magyarország hogy áll, akkor azt látjuk, hogy sereghajtók lettünk, már a román

minimálbér és átlagbér is megelőzi a magyart, és csak a bolgárokat hagyjuk éppen le. Úgyhogy erre szeretnék még öntől választ kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem, hogy van-e még további kérdés. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Szabó Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Jó napot kívánok! Mindenkit nagyon nagy szeretettel és tisztelettel köszöntök. Köszönjük szépen miniszter úrnak, hogy eljött ide hozzánk, és hogy néhány kérdést fel tudunk neki tenni. Az egyik, hogy szeretném, ha tolmácsolná, a Fidesz-frakció maximálisan támogatja a csak a munkaalapú társadalom alapján történő építkezést, és csak azokat a jövedelmeket szeretnénk támogatni, amelyek mindenképpen munkához kötöttek. Úgy gondolom, hogy ezt tanultuk eleinktől, és ezt szeretnénk továbbvinni mindenképpen.

Ami nagyon fontos, hogy nagyon örülünk a technikumjellegű rendszer kiépítésének. Szeretném visszaigazolni miniszter úrnak, hogy nagyon jó visszajelzést kapok a választókerületemben az iskoláktól és a lakosság részéről is. Látjuk azt, hogy most már az általános iskola után pont ez a terület a legvonzóbb, és ebbe az irányba szeretnénk továbbmenni. Két fontos témakör van ezen a területen belül. Egyrészt azáltal, hogy nő a gyermeklétszám, és egy évvel megnőtt az iskolában töltött idő, sok helyen fölmerült a helyszűke problémája. Tervezi-e a minisztérium, hogy lehetőséget teremt arra, hogy az iskolák tudjanak bővíteni ilyen szempontból, tehát tulajdonképpen tantermekre lenne sok helyen szükség.

A másik kérdésem, ami ehhez a területhez kapcsolható konkrétan, hogy van-e tovább, tehát hogyan tudnánk fejleszteni még ezt a szakképzéssel egybekötött technikumjellegű képzést, hogy még vonzóbb legyen a fiataloknak. Képviselőtársam épp az előbb említette az iskolaelhagyás kérdését. Én úgy gondolom, hogy ez nem egyedi, nem köthető egy népcsoporthoz, hanem összességében probléma lehet. Hogy tudnánk ösztönözni őket arra, hogy a család vagy akár más környező paraméter hatására ne hagyják ott ezeket az iskolákat, és éljenek azzal a lehetőséggel, amit a kormány megteremt? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kíván-e még valaki kérdést, észrevételt megfogalmazni? *(Nem jelentkezik senki.)* Ha nem, akkor íratlan szabályainknak, szokásainknak megfelelően legutolsósorban én szeretnék miniszter úr irányában néhány véleményt, javaslatot és kérdést is megfogalmazni.

Az első ahhoz a tárgykörhöz kapcsolódna, amit itt Lőcsei képviselő úr kezdett el, bizonyos szempontból teljes joggal firtatni. Én ezt egy kicsit másképp hangszerelném, és az egész javaslat- vagy kérdéscsomag, amivel készültem, inkább gyakorlati jellegű és meglehetősen részletekbe menő vagy mélybe vágó lesz. Szembesülni kell azzal az új helyzettel, tisztelt miniszter úr, hogy sok év után az építőipar megcsuklott, jelentősen visszaestek az állami megrendelések is. Késő tavasszal vagy kora nyáron hallgattuk meg Lázár miniszter urat, és ő maga mondta, hogy a következő évben talán 200-260 milliárd forintnyi állami megrendelés kerül csak az építőiparba, ami mondjuk, a három évvel ezelőtti több mint 1000 milliárdhoz képest mutatja, hogy milyen súlyos helyzet alakult ki, és az elszabadult építőanyagárak, munkadíjak miatt jelentősen visszaestek a magánépítkezések, felújítások is.

Tisztában kell lenni azzal a realitással, hogy rengeteg cigány ember helyezkedett el az építőiparban, ami egy nagyon kívánatos és előremutató jelenség, viszont ezek a munkahelyek most - az előbb elmondottak miatt - megszűntek. A hazai cigányságnak az a része, amelyik az építőiparban dolgozott, jellemzően Budapesten vagy más nagyvárosokban, esetleg nagy állami infrastrukturális beruházásoknál, most munka

hiányában vissza fog áramlani azokba a kisvárosokba, községekbe, ahol lakik, ahonnan származik. Ezeken a településeken jellemzően a legnagyobb munkadók a helyi gazdák. A helyi gazdák lehetőségei a mezőgazdaság sanyarú helyzete miatt is meglehetősen korlátozottak, limitáltak, magyarul, utópisztikus lenne azt képzelni vagy arra spendírozni, hogy majd a gazdatársadalom felszívja ezt a hazaáramló pluszmunkaerőt.

Tekintettel arra, hogy jellemzően olyan rétegről beszélünk - de egyébként mondhatom ezt a magyarság vagy a többségi társadalom bizonyos rétegeire is -, hogy jelentős megtakarításokkal, tartalékokkal nem rendelkeznek, és ha jelentős állami segítség bevonása mellett nem sikerül gondoskodni a foglalkoztatásukról, a megfelelő munkavégzésükről vagy esetleg szakképzésükről, átképzésükről, akkor bizony nagyon súlyos, többirányú feszültség alakulhat ki ezekben az országrészekben. Tudom, hogy ez csak részben érinti, talán inkább a szakképzés oldaláról az ön asztalát, az ön hatáskörét, sokkal inkább az építési és közlekedési miniszter úrhoz tartozik, de ha már szóba került, akkor erre a komoly kockázatra és ennek az elhárításának a szükségességére felhívnom az ön szíves figyelmét.

A másik terület. Többen érintettek itt a vendégmunkások beáramlásának egy nagyobb problémáját. Az lenne a kérdésem, hogy részükre terveznek-e, szerveznek-e szakképzéseket, vagy ez a fogalmilag kizárt kategóriába tartozik? Illetőleg nem gondolja-e a miniszter úr, hogy azért mégiscsak erős ellentmondás feszül a magas hozzáadott érték vagy a hozzáadott érték arányának növelése és aközött, hogy döntően - kimondva vagy kimondatlanul - a kínai hitelek feltételül szabott akkumulátorgyárok dolgozóinak döntő többsége azért nem igényel magas szintű szakképzést, és döntő többségben itt nem magyar emberek vagy nem magyar állampolgárok fognak elhelyezkedni. De a fő kérdés az, hogy szerveznek-e a vendégmunkások számára szakképzéseket.

A pályázatok, a vállalkozásfejlesztési pályázatok kapcsán került föl bennem itt az ön beszámolóját hallgatva néhány fontos kérdés. Rögtön az egyik, hogy akár ez a 35 milliárdos keretösszegű forrás, akár általában az önök által kiírt pályázatok mennyire veszik figyelembe, hogy az elmúlt három-négy évből legalább kettő a Covid nevű világprojekt által félmjelzett év volt, és ez nagyon alaposan lerontotta, ha úgy tetszik, torzította ezeknek a vállalkozásoknak a mutatóit. Tehát még egy ütőképes, jól prosperáló vállalkozás is megcsuklott, főleg ha olyan területeken dolgozott - mint például a vendéglátás, turisztika -, amelyeket fokozottan érzékenyen érintettek a Covid miatti lezárások, tilalmak, sokszor egyébként egymásnak ellentmondó - nem az ön hatáskörébe tartozóan - tilalmak, korlátozások. Figyelembe veszik-e ezt, illetőleg milyen egyedi mérlegelési lehetőségek vannak, vagy akár más típusú pályázati kiírások?

E tekintetben gondolnak-e arra - ha már innovációról beszélünk vagy innovatív jellegű vállalkozásfejlesztésről -, hogy akár a nap-, a szél- vagy a vízenergia felhasználásával lehetőséget biztosítani meghatározott vállalkozásoknak. Egyébként majd minden vállalkozás számára fontos lehet üzemméretétől függően, hogy ezekhez az energiatermelési lehetőségekhez - most, amikor az energiaárak is kilóttek, és bizonytalan, hogy a jövőben hogy alakul az energiaárak mértéke - hozzáférjenek. Lehetnek-e ilyen jellegű kiírások, vagy gondolkodnak-e ilyen értelemben vállalkozásfejlesztésen?

Az innováció oldaláról - nagyon röviden, ez lenne az utolsó gondolatkör - három tárgykör szeretnék érinteni. Az egyik az energetika, döntően az épületenergetika. Lát-e lehetőséget arra, miniszter úr, ami döntően egyébként magyar fejlesztés vagy magyar innováció - az épületek, akár lakóépületek, akár közintézmények belső hőszigeteléséről beszélek, ami egy kulcskérdés, tehát azért ezek nem marginális, hanem kardinális területek -, én magam ismerek olyan magyar innovációt, magyar elme magyar szellemi

termékét, amelyet szerettek volna már megvenni külföldiek, de van annyira hithű hazafi ez az úriember, hogy nem adta el egyelőre ezt a belső hőszigetelési, nanotechnológiás hőszigetelési technikát, ugyanakkor soha, semmilyen segítséget senkitől nem kapott. Tehát valahol kallódik vagy lebeg ez a nagy semmiben, és nyilvánvalóan megfelelő vállalkozásfejlesztés nélkül nem fog boldogulni. Előbb-utóbb mégiscsak az lesz a vége a dolognak, hogy kénytelen lesz eladni egy jól fizető külföldinek, amivel persze a saját és a dedunokái jövőjét megoldja, de mégiscsak jó lenne, ha ez Magyarországnak termelne hosszú távon is jelentős profitot. Olyan technológiáról beszélünk, amellyel milliós nagyságrendű lakóépületet lehetne szigetelni, hiszen sok meglévő épület hőszigetelése nem képzelhető el máshogy, mint belülről, és erre jelentene ez egy kiváló megoldást; egy kicsit gondolatébresztőnek vagy a figyelemfelhívás szempontjából is mondom ezt.

A mezőgazdaságban vannak szintén magyar szakemberek által végzett olyan kutatások, amelyek az időjárás kockázatok csökkentésére vonatkoznak, ezt a tárgykört ölelik fel, döntően a tavaszi fagyvédelem kérdését érintik. Szerintem ebben a teremben nincs olyan, aki ne tartaná fontosnak az élelmiszer-termelést, ami alapvető nemzetbiztonsági kérdés is. Másrészt bárhogy akarnak minket az akkumulátorgyárak meg a német autóipari multik országává változtatni, azért mégiscsak tradicionálisan mezőgazdasági ország vagyunk. Itt jelzem, olyan fejlesztésekről van szó, amelyeket nemcsak Magyarországon lehetne alkalmazni vagy bevetni, ha lenne a befejezésükhöz megfelelő tőke - itt is a tőkeszegénységre szeretnék utalni -, hanem ezek világszinten, a világ szinte minden országában, ahol mérhető mezőgazdasági termelés van, segítséget jelentenének. Jó lenne ezeket a nagyon komoly, és a jó képességű, magyar szakemberektől származó fejlesztéseket megtartani, hogy Magyarországnak termeljen hasznot hosszú távon.

Végül, de nem utolsósorban szokás szerint nem tudok, és egyébként nem is akarok erőszakot tenni a természetemen, meg nem akarok kibújni a bőrömből, szűkebb lakókörnyezetem, a szatmári térség egyik korábbi, komoly és elég speciális, ha úgy tetszik, szaktudására szeretném föl hívni az ön figyelmét. Korábban ezt megtettem Palkovics miniszter úr irányában is, azonban ott már nem volt megfelelő lehetőség ennek a kivitelezésére. Kérem, nézzenek utána, nekem nincs lehetőségem arra, hogy ezeket a szálakat fölfejtsem, és ez a hadiiparhoz kapcsolódik, és nem kell itt azt sem bizonygatni, hogy a mezőgazdaság mellett mennyire aktuálisak a hadiipari kérdések, és ha jól tudom, akkor az önök politikai közösségének egészen a legfelső szintjén is komoly jelentőséggel bírnak ezek a fejlesztések.

Hajdan, körülbelül húsz évvel ezelőtt - nem volt az még olyan régen - a mátészalkai Zeiss gyárban gyártottak a Gepárd fantázianevű mesterlövész- és rombolópuskákhoz optikát. Ezek olyan fejlesztések voltak, amelyeket a mi kis térségünkben végeztek, amelyeket az amerikai hadseregben is rendszeresítettek. Feltételezem, ha a világ legerősebb és legprofibb hadserege erre vevő volt, akkor talán érdemes lenne ezeknek a szálaknak a fölfejtése. Tudtommal ez befejeződött, tehát jelen pillanatban ilyen jellegű tevékenység nem folyik, de önöknek van lehetőségük arra, hogy utánanézzenek, és akár Mátészalkán, akár máshol talán fel lehetne támasztani halottaiból ezeket a kifejezetten rendkívül magas, speciális hozzáadott értékű termelési tevékenységeket, hiszen azért nem egy akármilyen magyar innovációról van szó.

És legutolsósorban a kultúra területéről, ha már itt szóba került a kultúrharc. Rendkívüli mód hiányoljuk a nagy történelmi filmek megjelenését vagy ilyen filmek legyártását, elkészítését, ami azért nagyon furcsa, mert közel másfél évtizede az idő döntő többségében kétharmaddal, gyakorlatilag teljhatalommal kormányzó politikai közösségnek nem kizárólag, de talán az egyik legnagyobb hiányossága az ilyen jellegű, egyébként a nemzeti öntudatot is erősíteni képes játékfilmnek az elkészítése. A

rendkívül gazdag történelmi múltból én csak egy jeles eseményre hadd hívjam fel a miniszter úr figyelmét, a pozsonyi csatára, amely egyébként többszörösen is szimbolikus a mai időkben, amikor a legújabb globális globalista körök a nemzetállamok elpusztítására törekednek.

Véletlenül sem akarok senkinek történelemórát tartani, tudjuk jól és pontosan, hogy mit értünk a pozsonyi csata alatt, mi történt ott. És ha már az előbb azt mondtam, hogy az amerikai hadseregben is rendszeresítettek olyan optikai eszközöket, amelyekhez Magyarországon gyártottak speciális lencsét, akkor hadd mondjam el, hogy itt is van egy amerikai kapcsolódás. Több amerikai katonai akadémián a mai napig tanítják, oktatják részletesen a pozsonyi csatát, azt, hogy dicső eleink hogy védték ki ezt az abszolút a magyarság teljes elpusztításával, kiirtásával fenyegető támadást. Tehát van mire büszkének lennünk, de azt hiszem, ha 20 percig kötetlenül elbeszélgetnénk, akkor mindenki tudna mondani olyan jeles történelmi eseményt, amelyet érdemes lenne megfilmesíteni. Tehát a bőség zavarával küzdünk, szerintem forrás is lenne rá, ha önök nagyon akarják, akkor erre is van forrás, csak valahogy mintha a politikai akarat hiányozna.

Nem akarok senkinek visszaélni az idejével, főleg miniszter úréval nem, úgyhogy részemről ennyi lenne a javaslatok, észrevételek sora, és most meg is adnám a szót miniszter úrnak, hogy válaszoljon a kérdésekre, reagáljon a véleményekre, a felvetésekre. Parancsoljon!

Csák János válaszadása, reagálása

CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedi, sorrendben megyek, ahogy elhangzottak, és lehet, hogy egy kicsit összevonom, mert voltak átfedések.

Lőcsei képviselő úrnak. Tehát, mint mondtam, hogy van ez a Global Innovation Index, amely egy csomó mutatóból áll, és az egyik mutatója az, hogy egy országban mennyi a csúcstechnológia felhasználása. És képzelje el, a világban mi az ötödikek vagyunk. Tehát ön mondhatja azt, hogy ez összeszerelőüzem, de én olyan összeszerelőüzemet még nem láttam, amelyik a világ 200 országa közül az ötödik a csúcstechnológia használatában. Ez azt jelenti, hogy ott olyan mérnökök, betanított mérnökök dolgoznak, akik olyan összetettséggű munkát végeznek, amivel azok a gépek működni tudnak. Tehát itt már nem esztergályos, vagy mint régen marós dolgozik - én is dolgoztam gyárban, olajos padlón, ahol csúszkál az ember a bakancsában -, itt egészen másról van szó.

Ön azt mondja, hogy akkumulátor. Nézze, képviselő úr! Az összes zöldség - szél, nap, víz - a természettől függ. A víz elapad, a szél eláll, a nap éjszaka nem süt, vagy beborul az ég. Az akkor ér valamit, ha el tudja raktározni, és úgy hívják az elraktározási lehetőséget, hogy akkumulátor. Ha a kibocsátást, a szén-dioxid-kibocsátást akarja csökkenteni, ahhoz, ha tetszik, ha nem, akkumulátorok kellenek. Ha nem lennének itt az autógyárak, akkor az akkumulátorgyárak sem jöttek volna ide. De a következő időszakban - ezt a kormány meg is hirdette - ahhoz, hogy az óriási napelemkapacitás kiépüljön - képzeljék el, annyi napelemkapacitása van Magyarországnak, hogy van olyan nap, amikor exportálunk, az összes többi áramforrást kikapcsoljuk -, tehát hogy ezt meg tudjuk fogni akkumulátorokban, most arra alakítunk ki programot, hogy a háztartásokat támogassuk abban, ha van nap, akkor ő el tudja raktározni, és éjszaka tudja azt az áramot használni. És ugyanezt meg fogjuk tenni a cégeknél és az intézményeknél. Nem találtak még ki olyan technológiát, ami ezt akkumulátor nélkül lehetővé teszi; ez a helyzet.

Emlékszik arra a Duracell-nyuszira, amelyikbe feltölthető elem, két Duracell van? Képzelje el ezt országos méretekben! És mi élen járók vagyunk, benne vagyunk a

világ első öt országában, amelyik a leghatékonyabban halad előre. Nem az én portfólióm, Lantos miniszter úré, de mivel MOL-elnök voltam, állandóan foglalkozom energiaügyekkel, nem vagyok kénytelen, de élvezem. Ha ezt nem tesszük meg, akkor tudja, mi fog történni? Ezeket a nyomorult akkumulátorokat importálnunk kell, az tönkrevágja a fizetési mérlegüket, és akkor nem lesz pénz a hátrányos helyzetű régiók támogatására. Úgyhogy szerintem hagyják békén az akkumulátorokat, és figyeljenek oda, hogy a jövő az akkumulátorban van. Mi akkumulátort kell, hogy exportáljunk, és be kell szálljunk az SK On, a Samsung és az összes többi gyártónak a kutatási tevékenységébe. Na, ez az igazi zöltség.

Vállalatfejlesztés, kkv-k. Itt az van, hogy a kormányzat irtózatosan sok programot indított: Baross Gábor, gyármentő, Széchenyi Kártya, 2011-ben elindítottuk a közfoglalkoztatási programot. 350 ezer emberrel kezdtünk, most tudják, mennyi van? 75 ezer. A többiek mind elhelyezkedtek valahol, és ezt a 75 ezret még a Covid sem ütötte meg, elnök úr, azok az emberek valahol dolgoznak. Én óva inteném ezt a bizottságot, az Országgyűlést meg a pártjaikat, hogy segélyekre építsék ezt az országot. Örülünk annak, hogy annyi befektetés érkezik ez ebbe az országba, hogy strukturálisan és számban is munkaerőhiány van. Ez volt a célunk. Magabíró embereket akarunk, és ezen belül - abban teljesen egyetérték Lócsei képviselő úrral, hogy a roma közösségekkel külön kell foglalkozni a szakképzésben, a Dobbantó programmal, a műhelyiskola programmal.

Ott kifejezetten azt csináljuk, hogy egy-egy szakmát részsakmákra bontunk. Mondjuk, vegyük a burkolót! A burkoló egy nagyon-nagyon nemes szakma, azt művészi szinten lehet csinálni, de vannak részei. Tehát, amikor az ember csináltatja fürdőszobáját, észreveszi, hogy Mekk Elek készítette, vagy valami tisztességes mester, de ezeket a szakmákat is lehet részsakmákra bontani. Ezekben a műhelyiskolákban meg a Dobbantóban külön speciális felkészítést adunk nemcsak a roma meg a cigány gyerekeknek, hanem a magyar gyerekek közt is van olyan, amelyik valahogy nem kapta meg azt az előképzettséget - javul a szám -, és egyedi képzést kapnak.

Tudom, hogy az Országgyűlésben vagyunk, de arra felhívnam a figyelmüket, hogy egy sikeres országban először mindig a helyi közösség megpróbál magán segíteni. Én azt látom, hogy rengeteg olyan cigány, roma vállalkozó van, aki nagyon odaadóan visszamegy a sorstársai közé, és segít, és munkát ad az építőiparban meg másutt. Az állam nem tud mindent megoldani. Ha az állam old meg mindent, az infantilizál. Én annak örülök a közmunka, a közfoglalkoztatás esetében is, hogy nem segélyért kellett menni az önkormányzatba, hanem fizetést kapott valaki. Az olyan példa a gyerekeiknek - mindegy, hogy milyen nemzetiségű vagy háttérű -, a legtöbb, amit egy szülő adhat a gyerekének, hogy meg tudok élni a munkámból. Tehát én a segélytől óva inteném magunkat.

Mit teszünk azért, hogy a roma közösség is van emelkedjen? Van tíz kifejezetten roma szakkollégium, van nálam egy nagyon hosszú lista, hogy az egyetemeken, ahol nincs szakkollégium, milyen különprogramok vannak, ahol a roma gyerekek vagy a cigány gyerekek, a fiatalok, a tanulók össze tudnak jönni, és ebben ennél a kormánynál eltökéltebb - még azt is mondanám, hogy a magyar történelemben - nem volt, és emellett ki fogunk tartani. Ha van jó ötlete, azt nagyon szívesen vesszük.

Tényleg, igaza van, hogy a lemorzsolódás gond a szakképző intézetekben is, de azért azt mondanám, hogy a szakképzésben néhány évvel ezelőtt 12 százalék volt a lemorzsolódás, tehát minden tizedik gyerek, most már csak 8 százalék. Azért csináltuk a Dobbantót meg a műhelyiskolát, hogy a roma gyerekeknek legyen még egy felzárkóztatásuk. De megint mondom, a helyi közösségek nélkül nem fog menni, az állam nem tudja központilag ezt megoldani, a család is kell.

Képviselő úr megjegyezte, hogy álmodozás. Képviselő úr, ön fiatalember. Ideák nélkül nem élet az élet. Álmodozni kell. Ön nem lenne itt, ha a szülei nem biztatták volna álmodozásra, igaz? Úgyhogy szerintem ne szóljunk le az álmodozást. Ráadásul én, amikor '99-ben MOL-elnök lettem, engem nem álmodozónak hívtak, hanem hülyének, hogy megcsinálom belőle Magyarország, illetve Közép-Európa legnagyobb olajvállalatát, és két éven belül az lett. Tehát, kérem szépen, ne! Ne! Itt van ez a sok fiatalember, néha úgy érzem magam, mint Woody Allen abban a filmben, amikor azt mondja, amikor mindig leverték a szemüvegét, hogy akkor ő maga veszi le a szemüvegét és ő maga tapossa össze. Nem! Erősek vagyunk, álmodozni kell, és emlékezni kell az álmainkra, és menni kell előre, ha szabad kérnem.

A családi pótlékkal kapcsolatban. Ezért mondtam el az elején, hogy a demográfiát és a gazdaságot össze kell kötni. A családi pótlékkal kapcsolatban az az elgondolásunk, hogy az marad így. Viszont nőttön növeljük mindazokat a támogatásokat, amiket akár az adórendszeren belül vehetnek igénybe: szja, ha valakinek családja van, szja-mentesség, ha négygyerekes édesanya, és szerintem néhány éven belül, amikor lesz elég pénzünk, bevezetjük a háromgyermekes édesanyákra is az életfogytiglani szja-mentességet. Leszállítottak az szja-kulcsot, emlékezzenek vissza, a legfelső kulcs 2010-ben 34 százalék volt. Úgyhogy rengeteg pénzt hagyunk ott a családoknál.

Értem én, van egy nagy kritika a Fidesszel szemben, azt mondják, hogy a vidékiek meg a szegények szavaznak rá; mucsainak is szoktak bennünket nevezni. Akkor hogy van az, hogy vannak lemaradó rétegek, és mégis a Fideszre szavaznak? Azért, mert tudják, hogy a Fidesz-kormányzat figyelembe veszi az alsó decilisben lévő emberek sorsát is, és megint mondom, 358 ezerről 70 valahányezerre csökkent a foglalkoztatottak száma.

Ahhoz, hogy egy családban, mondjuk, akár az édesanya, az édesapa döntési szabadsága meglegyen arról, hogy visszamegy-e dolgozni vagy otthon marad, ahhoz építettünk 63 ezer bölcsődét; 2010-ben huszonvalahányezer volt. Jövőre elindítunk egy programot: az egyetemeken, a munkahelyeken támogatni fogjuk, hogy nyissanak bölcsődét. Azt is elősegítve, ha valaki visszamegy dolgozni, akkor ne a falu vagy a város másik végébe kelljen a gyereket vinni, hanem tudja hozni. Tehát mi megteremtjük az infrastruktúrát. Az a jelszavunk: aki akar dolgozni, az dolgozhasson, és a munkája gyümölcsének a java maradjon nála, legjobb esetben a családjánál és a gyerekeinél.

Igen, továbbra is van Magyarországon mélyszegénység, de azért felhívnam a figyelmet arra, hogy 2010-ben a szegénységnek és a társadalmi kirekesztésnek kitett nagycsaládosok aránya elérte a 35 százalékot, most ez 20 százalék alatt van, 15 egész valahány százalék. Minden negyedik szegénységnek és deprivációnak kitett családot kihoztunk ebből az állapotból. Ez nemzetközi összehasonlítás. Ilyen teljesítményre ez alatt a 13 év alatt sehol a világon - ez OECD-adat - senki nem volt képes.

A családokra szánjuk a GDP 4,3 százalékát. Nincs még egy kormányzat - a franciáknál van ennyi, sehol máshol -, és ez a kormány árasztja magából ezt a szemléletet. Ha megnézzük, hogy ennek a kormánynak, a kormánytagoknak hány gyereke van, nekem speciel négy van és hét unokám, jön a nyolcadik; a miniszterelnöknek öt gyereke, hat unokája van, vagy a korábbi köztársasági elnöknek mennyi, mi nemcsak dumálunk, hanem tesszük is. Az ország családpolitikája nemcsak a pénzen múlik, hanem a szemléleten is, és emellett ki fogunk tartani. Bár lennék fiatalabb, akkor még sorompóba állnék! *(Derültség.)*

Szatmáry képviselő úrnak. Igen, a vállalkozók, akár a kis-, akár a közepes vállalkozók a figyelmünk középpontjában vannak. Úgy néz ki, és ezért is fogunk indítani további programokat, ahogy javasoltad is, képviselő úr, mert a kkv-szektorból az Európai Unión belül 53 százaléka a kkv-knak vagy folyamat- vagy termékinnovációt

végez, nálunk ez csak 34, egyharmaddal kevesebb, de pont ez az, amit a kormány nem tud megcsinálni. Én nem tudom rávenni valamelyik vállalkozót, hogy most gondolkodjon innováción. Én azt tudom megcsinálni, hogy kinyitok ajtókat, ablakokat, és preferálok a visszatérítendő támogatást. Most ehhez a 35 milliárdhoz is olyan feltételeket szabtuk, hogy vannak mérőföldkövek. Csak mondom önöknek, hogy egy-egy innováció, amikor az állam támogat, az nagyjából három-négy éves, átlagosan három és fél éves programot tesz ki, és három-négy év alatt vannak mérőföldkövek - olyan, mint amikor az ember építkezik, vagy elutazik valahova, ha el akarok menni ezer kilométerre, először el kell mennem kétszázra, utána még kétszázra -, ezeket megmérjük annak érdekében, hogy ne ingyen pénznek tekintsék a vállalkozások, és adunk nekik mentorokat, olyanokat, akik már ezt megtették.

Igen, a Katona József Színház egy kicsit kilóg, de mivel hozzám tartozik a kultúra, megmondom őszintén, elővettem a naptáramat, és megnéztem, hogy milyen évet írunk, mert a kommunista időkben volt ilyen. A kommunista pártnak volt nyolcezer tagja, azoknak voltak külön boltjaik, más áron kaptak árukat, olcsóbban mentek színházba. Hát, micsoda dolog ez?! Hüledezek. Az a baj, hogy a Katona József Színház - vagy nem baj, de - fővárosi fenntartású. Ugye, elhíresültem itt az utóbbi időben, hogy én betartattam a törvényeket. Én tudnám, hogy mit kell tenni, de nem rajtam múlik a Katona József Színház ügye. Példátlan! Remélem, hogy a magyar közélet lesz olyan erős, hogy ebből tanul, de ennek következménye kéne, hogy legyen.

Varga képviselő úrnak. Kisvállalkozások, napi öt zár be. Úgy van, hogy általában, aki kisvállalkozást nyit, százból 10-15 egy-két éven belül tönkremegy, de abban igaza van, hogy vannak nagyon régiak, '88-ban nyitottak. 1988 az 35 évvel ezelőtt volt. Akkor fogadnám el ezt a rendkívül borúlátó képet, ha azt mondaná, hogy minden cukrászda bezárt. Tehát azt kérdezte, milyen tanácsot adnék. Azt mondanám annak a cukrásztnak, hogy menjen el ahhoz, aki meg nyitva van, aki előtt sorban állnak, hogy az mit csinál másképpen.

A kisvállalkozói világ velejárója, hogy nem mindig sikerül minden. Lehet, hogy önnek az életben mindig, minden sikerült, nekem nem sikerült mindig minden. Van, amikor bukik az ember, van, amikor kudarcot vall. És van még egy, hogy milyen a makrogazdasági helyzet. Ha egy piacról többen tönkremennek, akkor mások meglátják benne a lehetőséget. Ezen a kormányzat nem tud segíteni. Hogyan tudnék segíteni? Pótoljam a cukrásztnak a bevételét, mert nem megy be hozzá a vevő? Ha emelkedik az energiaár, mindenkinél emelkedett az energiaár, akkor olyan módon kell akár az árat emelnem, akár a minőséget, akár a kiszolgálás minőségét, hogy mégiscsak hozzám jöjjenek. A kormányzat ebbe nem tud beleavatkozni, és óva intem a magyar Országgyűlés tisztelt képviselőit meg a pártjaikat, hogy etatisták legyenek.

Mi azért csökkentettük az adókat, a társasági nyereségadót, a személyi jövedelemadót, hogy ne az legyen, hogy az állam beszedi a pénzt, aztán majd visszaadja kegyet gyakorolva. Nem. Otthagytuk a pénzt, hogy az emberek döntsék el. És az élet, az üzleti élet kockázatos. Én nagyon sok pénzt elvesztettem, mert vagy rosszul csináltam, vagy rossz emberekkel álltam össze, vagy a piac nem volt olyan. Ez az élet része, és főleg az Országgyűlés vagy a kormány abba ne avatkozzon bele. Mert akkor mi lenne? Akkor infantilizálnánk megint az embereket, ha mindig az államhoz kellene fordulni. *(Varga Ferencnek:)* Ne haragudjon, megkérdezhetem, milyen pártot képvisel ön? *(Varga Ferenc: DK.)* Vigyázzanak erre! Ne legyenek etatisták!

A munkaerőpiacra és a vendégmunkásokra szeretném elmondani, hogy Magyarországon lesz a legszigorúbb vendégmunkástörvény. A következő: hány évre jöhet valaki, milyen szigorú szabályoknak kell megfelelni ahhoz, hogy hosszabbítva legyen, mennyi a maximális idő, amíg itt maradhat, nem hozhatja a családját, és akinek nem adunk engedélyt a következő ciklusra, annak haza kell mennie. Itt nem lesz az,

mint Franciaországban, Németországban, ahol egyébként az elvbarátai kormányoznak, és teszik tönkre az országaikat, a munkaerőpiacukat, az utcán randalíroznak, megerősokolják a gyerekeiket. Itt nem lesz olyan! És nem, nem tervezünk továbbképzést a vendégmunkásoknak. Ezért támogatjuk - ezért mondtam el a dél-koreai képletet -, az a legjobb, ha a családpolitikánkkal biztosítjuk a demográfiai utánpótlást, és olyan robosztus gazdaságot hozunk létre, hogy a családpolitikánkat tudjuk támogatni meg a kultúránkat. Ez így áll össze. A politika, az Országgyűlés azt jelenti, hogy komplex rendszereket képesek átlátni, és értik azt, hogy ha itt meghúzok egy zsinórt, akkor itt ez el fog torzulni, és egy harmonikus összképet kell hozni. Nézze meg, hogy 13 év alatt hová jutottunk el onnan, ahová az ön pártelnöke bedöntötte az országot!

Hát, ez a Románia! Édes istenem, hogy ide jutottunk el! Kérem szépen, az, amire ön utal, az egy főre jutó jövedelem. Ezek a statisztikák nem veszik figyelembe a vagyoni helyzetet. Magyarországon 2010 óta három és félszeresére nőtt a lakosság vagyona, Romániában a lakosság 25 százaléka, minden negyedik pottyantós vécére jár! A rendelkezésre álló jövedelem tavaly Európában Magyarországon nőtt az egyik legjobban. Ne haragudjon, nekem van rokonságom Erdélyben, és sokat jártam a Regátban is, és nem akarom elütni a kérdést, de ha valaki nekem azt mondja, hogy Romániában, a Regátban jobb élni mint Magyarországon, egy javaslatom van, próbálja ki. Fölháborító! Ezt nem mondhatom, visszavontam. Az összehasonlítás fölháborító. *(Közbeszólás.)* Igen. Nem is szoktam műsorokba jární, dolgozom, egész nap dolgozom.

Elmondtam, hogy mi mennyivel csökkentettük a deprivációnak és a szegénységnek kitett rétegeket. Romániában a 2022-es adat szerint minden harmadik ember ki van téve ennek, nemcsak a nagycsaládosok, hanem minden harmadik ember. Mivel én statisztikus voltam, látok a számok mögé. Hogy van az a dakota vicc? Ha döglött lovon ülnek, ne hajtsák tovább!

Szabó képviselő úrnak. Igen, munkalapú társadalom. Egy dolgot javasolnék. Mi a minisztériumban azt mondjuk, hogy el kell indulnunk a tudásalapú társadalomba, és a tudás alatt kétféle tudást értek. Van elméleti tudás, és van gyakorlati tudás. A gyakorlati tudásba beleértem akár a betanított tudást is - visszautalva a roma néppel kapcsolatos felvetésekre -, s az elméleti tudás is lehet munka, amit önök itt végeznek, az is munka, csak elméleti tudásra, ismeretekre épül. Én azt mondanám, hogy ezen érdemes elmerengeni, hogy a munkalapú társadalom mellett tudásalapú társadalomra van szükség, és ez az, amivel érvényesíteni tudjuk, hogy ezek a csúcstechnológiák, ezek a magas minőségű munkahelyek itt vannak, és a fiataljainkat erre kell biztatni. Azok a gyakornokok, akik itt ülnek, elvileg ők is elméleti tudásra tesznek szert, ami aztán a gyakorlati munkába, a középosztályi, szakképzési meg más munkába jön be.

Az iskolai helyszíre témájában indítottunk egy programot, úgy hívják, hogy XXI. századi szakképzés, amely az infrastruktúra fejlesztéséből, illetve a duális képzésnek az olyan kiterjesztéséből áll, hogy cégekkel közös műhelyeket hozunk létre. Amire az államnak nincs pénze, oda behozzák a legjobb, legújabb technológiákat, és a gyerekek vagy a fiatalok azon tanulhatnak; tehát ez a következő lépés. Jelenleg van nagyjából 500 szakképzési intézmény, amelynek az egyharmada igen kiváló - az én szavam járásával -, bajnokintézmény, és az a célunk, hogy ezt növeljük. Ezért van az, hogy a tanárképzésben is megyünk előre. A legnagyobb korlát sosem az, hogy van-e épület, a legnagyobb korlát az, hogy van-e elég tanár, és a köznevelésben - Pintér miniszter úr tegnap bejelentette - lesz fizetésemelés, ugyanígy a szakképzésben is meglesz.

A lemorzsolódáshoz egyébként még egy dolgot hozzátennék. Az állam tud ösztönzőket betenni, hogy ne morzsolódjanak le, de azt csak a helyi közösség és a mentorok tudják megtenni, hogy biztatják a gyerekeket, mert ha én túl sok ösztönzőt,

vagy büntetést betesznek a lemorzsolódás miatt, akkor bent tartják a gyerekeket, de úgysem fogja megtanulni a dolgot. Tehát ebben az állam annyit tud tenni, hogy biztosítja a Dobbantót, a műhelyiskolát meg a többit. Ha van még ötletük, akkor jöhet.

Gyorsítok egy kicsit. Egyrészt Apáti képviselő úrnak, elnök úrnak azt mondanám, hogy valóban, a beruházási ráta esik, de az a helyzet, hogy a Baross Gábor-programmal a Széchenyi Kártya-programmal, a gyármentő programmal az elmúlt évben és a Covid alatt, hogy megtartsák a munkahelyeket vagy a munkaerőt, a cégeknek irtózatosszerű pénzek mentek ki. És tudják, hogy mennyivel nőtt a vállalati betétállomány 2010 óta? Több mint 10 ezer milliárd forinttal, ami a GDP-nek nagyjából az egyhetede. Az a pénz, amit az állam odaadott beruházásra meg másra, azt szépen a cégek nem beruházásra használták, hanem berakták a bankszámlára. Ha ez a Vállalkozásfejlesztési Bizottság, akkor hívják ide a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarát, a VOSZ-t meg az összes többi szövetséget, és mondják azt, hogy miért a bankba rakják a pénzt, miért nem fektetik be. Arra kapták, hogy ne kelljen bezárni.

Most megint egy kicsit belebeszélék a másik minisztérium dolgába, de mivel a gazdaságból jöttem, ez van. A vállalkozásfejlesztés, a beruházás azon múlik, hogy a vállalkozók mit csinálnak. Az állam előírhatja, fogunk is szigorítani, hogy milyen feltételek mellett kaphatnak ilyen segítségeket a cégek. Megmentettük a gyárakat, akkor hogy a fenébe van, hogy 10 ezernél több milliárddal nőtt a vállalati betétállomány?! Még a Bankszövetséget is behívnám. A betét-hitel arány a bankokban 70 százalék alatt van, annak egy normális gazdaságban 80-85 százalék körül kéne lennie, az még 10 ezer milliárd!

Vendégmunkás és kínai hitel. Hölgyeim és Uraim! Milyen kínai hitelről beszélnek? Most van egy hitel tárgyalás alatt. Az előzőeket a 2010-es évek közepén még én tárgyaltam, az nagyjából 300-400 millió dollár volt. Az a magyar adósságállománynak nincs 1 százaléka sem! Milyen feltételeket mondanak? Most van tárgyalás alatt egy kisebb hitel, ami talán 1 százalék vagy kevesebb lesz, mint a magyar adósságállomány. Miről beszélnek?! Nincs ilyen! Nem is értem. Tehát az, hogy bejön egy vállalat, a CATL, és befektet 7 milliárd eurót, azt nem hitelbe adja, azt itt a magyar vállalkozókra meg minden másra, itteni gyártásra költi el, az nem hitel! Azt nem tudja elvinni. Hát, ki tudja szedni a betonoszlopokat? Menjenek el, nézzék meg! Arra jár, képviselő úr, nézze meg! Nem hitelt kapunk, befektetést! Tehát fogalmi probléma van.

Végezetül a NKFIH-pályázatok esetében a nap, a szél, amire utalt elnök úr, az preferenciális. Három fő területet szabtuk meg, azokat a területeket, amelyeken Magyarország hagyományokkal bír és még meglévő szaktudással: egészségipar, mindenféle zöltség - benne van az agrár, az energia, a víz -, és harmadrészt a digitális átállás, amiben a legújabb technológiák vannak a quantumtechnológiáktól a mesterséges intelligenciáig. Úgy fókuszáljuk az innovációs forrásokat, és úgy írják ki a pályázatokat - együttműködve a minisztériummal, az NKFIH-val meg a NIF-fel -, hogy ezt szolgálja - visszautalva Szatmári képviselő úr kérdésére -, úgy, hogy mindez minél inkább a magyar kis- és közepes vállalkozások felé lejtessen.

Belső hőszigetelés. Kérem képviselő urat, hogy küldje el nekem két oldalban, szívesen megnézem, ugyanígy a tavaszi fagyvédelmet is.

A szatmári Zeiss. Most vásárolt a Zeiss Miskolc mellett egy céget, ahol 200 főt foglalkoztat. Lehet, hogy oda átcusszantak. A Zeiss volt vezérigazgatója, Michael Kaschke, aki egy kitűnő német üzletember, kifejezetten járja a magyar rónát, a magyar vidéket, és lehet, hogy a mátészalkai átment. Ott egy Zeiss lencsegyár van, ami most már nemcsak katonai eszközökhöz gyárt, hanem a csipek gyártásának két fontos eleme van, az öntés és maga a lencse, a lencsében kutatóink is vannak, lehet, hogy az ugyanaz egyébként.

Kultúráról, történelmi filmek. Az a helyzet, hogy van a Hídember, van az '56-os melbourne-i olimpiáról, most jön a Hunyadi, novemberben mutatjuk be. A kormány nem tud filmet csinálni, csak rendezők tudnak meg forgatókönyvírók. A pozsonyi csatáról készült egy - amit a nagypapája meg is tagadott -, úgyhogy nem pénzhiány van, hanem ezek szerint tehetséghiány. Egyébként pedig nézzünk egy kitűnő mai példát! Tegnapelőtt nyert Kanadában egy filmfesztivált a Semmelweis című film. Egy olyan hatalmas magyar hős, mint Semmelweis, akinek lehetősége lett volna arra, hogy Ausztriában dolgozzon, Budapesten anyák millióinak és millióinak az életét mentette meg. Nézzék meg, az egy fantasztikus film lett! Koltay Lajos rendező úr rendezte - fantasztikus! -, aki Hollywoodból jött haza egyébként. Úgyhogy abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a filmek Káel Csabához tartoznak, és önökhöz hasonlóan csak kommentálni tudtam, de a Hunyadi-filmből láttam részleteket, ajánlom önöknek, az egy nagyon jó film lesz, szintén egy amerikai rendező csinálja, a Semmelweis című filmet is ajánlom, a Hídembert pedig nézzék meg minden évben karácsony előtt, mert fontos film.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak.

Képviselői reagálások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Kifejezetten örülök a miniszteri kezdeményezésnek, és ígérem, hogy rövid időn belül a megnevezett szervezetek vezetőit be fogjuk hívni - informátort soha nem adunk ki a politikában sem -, annak az előre bocsátásával, hogy természetesen a meghallgatásra lesz lehetőség, de ügydöntő hatáskörrel sem a bizottság nem rendelkezik, sem jómagam.

Tekintettel arra, hogy sportszerű vagyok, egy viszonylag korlátozott időtartamban szeretném szélesre tárni a demokrácia kapuit, és nagyon remélem, hogy nem kell megbánnom ezt az álláspontomat sem most, sem később, ezért megkérdezem nagy tisztelettel, hogy van-e még bárkinek bármilyen rövid kérdése, észrevétele. *(Jelzésre:)* Lőcsei képviselő úr!

LŐCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm szépen, elnök úr, rövid leszek. Csupán véleményezni szeretném miniszter úr válaszait. Miniszter úr, ne haragudjon, kérem, de én nem tudok úgy áradozni, és olyan nagy elánnal az akkumulátorgyárak felé tekinteni, ahogy ön teszi. Én agrármérnök vagyok, földtúró vagyok, és nem tudok ilyen jó szemmel nézni az akkumulátorgyárak felé. Én nem tudom, hogy milyen magyarkodó, nemzetieskedő kormány az, vagy kormánytagok, képviselők, magyar emberek azok, akiknek nem szakad meg a szívük azért, hogy Debrecenben 40 koronás, csúcsminőségű termőföldeket vontak ki az akkumulátorgyárak miatt.

Ne essen tévedés, én nem gyárelleses vagyok, mi nem gyárellesesek vagyunk, de Európa éléskamrája voltunk, és nekem agrármérnökként ebben az irányban kell gondolkodnom, és én ezt tartom értéknek, nem pedig azt, hogy a Duracell-nyusziba elemeket kell majd tenni, hanem a zöltség-, gyümölcsstermesztésben, és még sorolhatnám, hogy milyen ágazatokban kellene nekünk fejlődni, hogy ismét Európa éléskamrája legyünk. Szóval, ne haragudjon, miniszter úr, de nem tudok én ilyen nagy elánnal tekinteni az akkumulátorgyárak iránt.

Ugyanakkor azt mondta, hogy hagyják békén az akkumulátorgyárakat. Miniszter úr, én pedig azt szeretném a legnagyobb tisztelettel kérni önöktől, öntől, hogy hagyják békén nemzeti kincseünket, a termőföldünket, és ezt a legnagyobb tisztelettel kérem önöktől.

Még csupán egy észrevétel. Miniszter úr említést tett itt a legszegényebb rétegről, hogy miért szavaznak a kormányra és a Fideszre. Miniszter úr, a köz munkát

hozta fel itt példának, hogy egy gyerek milyen példaként tekint a szülőre, ha már látja, hogy közmunka, ha jól emlékszem, ezzel a hasonlattal élt. Hát, volt olyan iskolai farsang Magyarországon, ahol egy teljes borsodi kistelepülésen lévő gyerekek közmunkásként, sárga mellényt húzva léptek fel egy farsangi rendezvényen. Ez elképesztő! Ez ne legyen példa, miniszter úr! Ne legyen példa az, hogy egy generáción keresztül egy szülőnek közmunkából kell hogy megéljen, 70 ezer forintból, kiteve a helyi, a XXI. századi rabszolgatartásnak.

Épp a napokban Tarnazsadány településen - Tarnazsadány Heves megyei település - 70 közmunkásnak kellett felmondani a jogviszonyát, mert a munkáltatók mutyiztak a dokumentumokkal, és nem jól töltötték ki a papírokat. 70 embernek, 70 családnak egyik pillanatról a másikra megszűnt a munkaviszonya, mert ki vannak téve a közmunkának. Ez egy XXI. századi rabszolgatartás, miniszter úr.

Én hiszem azt, hogy nekünk, magyaroknak a tervezőasztalnál is van dolgunk, és van helyünk, és hiszem azt, hogy nekünk, magyaroknak Magyarországon a legnagyobb erőforrásunk és kincsünk a termőföldünk és a vidék. És én hiszem azt, hogy előbb-utóbb lesz ennek az országnak olyan kormánya, amelyik nem arra fog bennünket vezetni, hogy tényleges összeszerelőország legyünk és olcsó munkaerőt tudjunk biztosítani az akkumulátorgyárakban, hanem hiszem azt, hogy végre minőségi, jól működő, környezettudatos gazdálkodással helyünk van a mezőgazdaság terén az Európai Unióban.

Még egyetlenegy gondolat. Említette a miniszter úr, hogy ezekben az akkumulátorgyárakban majd betanított mérnökök fognak dolgozni. Akkor végül csak betanítják a vendégmunkásokat? Merthogy ezekben a gyárakban nemigazán magyar dolgozók fognak dolgozni! Láthatjuk, hogy a Debrecenben épülő akkumulátorgyár körülbelül 8000 munkást fog felölelni, és tudomásom szerint körülbelül 1500 fő az, aki munkanélküli vagy épp nem dolgozik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jómagam más parlamenti műfajban folytatom majd az eszmecserét a miniszter úrral, most pedig, mielőtt megadom a szót a reakcióra miniszter úrnak, mivel a demokrácia teljes, Szabó Zsolt képviselő úrnak adok szót.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Bocsánatot kérek, hadd szóljak én először Tarnazsadányról, hogy mi a valóság Tarnazsadányban.

ELNÖK: Megadom a szót.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak azért, hogy miniszter úrnak ne kelljen egy olyan témával foglalkoznia. Tény és való, a Start munkaprogramban, a közmunkaprogramban Tarnazsadányban 70 roma dolgozott. A Belügyminisztérium többször figyelmeztette őket, hogy ott kell lenni, szükséges, hogy ott legyenek a helyszínen, és munkát végezzenek. Több ellenőrzés volt. Utána a Belügyminisztérium úgy döntött, hogy visszavonja a programot, és újraépíti azt. Jelen pillanatban már 30 közmunkás dolgozik újra, tökéletesen, ott vannak és végzik a munkát, és még további mintegy 15-20 fő tervezés alatt van, ez januártól tudna indulni.

Amit szeretnék elmondani, hogy Tarnazsadány környezetében, 20 kilométeren belül rengeteg üres munkahely van, szívesen látják a dolgozókat, fel is veszik őket, de hogy mást ne mondják, a mezőgazdasági területen ott van például Heves, ahol kimondottan keresik azokat a munkásokat, akik akár időszakosan is részt vesznek ebben, de nagyon sokan dolgoznak az építőiparban is. Tulajdonképpen, ha a közmunkásokat néznénk, akkor több közmunkást, aki valójában, ténylegesen dolgozni

akar, nem is nagyon találnánk. Tehát a közmunkaprogram nem egy állandó, általános, hanem az a cél, hogy minél inkább a munka világába visszavezesse a romákat.

Tarnasadányban jelen pillanatban is van közmunka, és ott, én úgy gondolom, olyan szakmai hiba történt, amit nem lehet elfogadni, és a Belügyminisztérium ez alapján döntött, mert nem lehet elfogadni azt a szakmai hibát, ami ott bekövetkezett, és abban ott minden és mindenki benne volt. Ennyiben szerettem volna korrigálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most adom meg a szót miniszter úrnak. Parancsoljon!

Csák János ismételt válaszadása, reagálása

CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Én azt javaslom képviselő úrnak, hogy tájékozódjon a tények felől. Egyrészt Magyarországon a GDP-nek kevesebb, mint 3 százaléka a mezőgazdaság. Ha ehhez hozzáadom az élelmiszeripart, ami azt jelenti, hogy magas feldolgozottságú termékek, akkor ez felmehet akár 10-12 százalékra is. Azt javaslom önnek, hogy használják ki, és gondolkodjon ön is meg a pártja is azon, hogyan lehetne kihasználni azt, hogy a magyar kormány az egész világ ellenszelében megóvta a GMO-mentességet Magyarországon. Olyan lehetőséget kapott a magyar mezőgazdaság, az élelmiszermérnökök, a földművelők, az állattenyésztők, a gyümölcs- és zöldségtermesztők, amivel, ha lenne képességük, akaratauk - mert pénz van, ott van 10 ezer milliárd -, akkor igenis óriásit hozhatnának, és növelhetnék ezt a GDP-arányt.

A feldolgozóipar, amire utalt, 25 százaléka a GDP-nek. És igen, időnként vannak olyan földek, amiket beáldozunk, de az a föld, amin a CATL vagy a BMW-gyár van, ha annak a hozzáadott termék értékesítését GDP-arányosan összehasonlítom azzal, hogy a feldolgozóiparban magasabb feldolgozottságú zöldséget, gyümölcsöt, állati termékeket, hústermékeket állítanak elő, az olyan lenne, hogy eltörpülne. Úgyhogy szerintem, ha a pártja dolgozik egy mezőgazdasági programon, akkor építsenek, ne pedig megpróbálják rombolni azt, amit egy gazdaságépítő, nemzeti érdeket képviselő kormány csinál.

A második. Ön az egyik szavával azt mondja, hogy rossz a közmunka, a másik szavával meg siránkozik afelett, hogy elbocsátottak közmunkásokat. Döntse el, hogy melyiket akarja. Én azt mondom, hogy valahol el kell kezdeni a munkaerőpiacra való visszamenetelt. Ha visszagondol, a hetvenes-nyolcvanas években, úgy, ahogy elnök úr mondta, Szabolcsból, más helyről a feketevonatokkal jöttek föl az emberek dolgozni, és boldogan dolgoztak akkor is az élelmiszeriparban romák is meg magyarok is abból a régióból.

A munka nemesít, a munka tesz emberré. És igen, valamikor történnek anomáliák, de ne akarja kidobni a csecsemőt a fürdővízzel! Ha valahol bűncselekményt követnek el, azt jelentse föl, de ne akarja elvenni visszamenőleg 350 ezer embernek azt a lehetőségét, hogy a lábára állt, hogy reggel elment dolgozni, hogy akár az út szélén a csatornát takarította, akár most már egy üzemben dolgozik, ne vegye ezt el tőlük! Ezek az emberek szabadok. És beszél itt nekem a választásról meg ilyenekről. Nézze, az az ember szabad, aki nem valakinek a segélyén él. Ez elindul 70 ezer forinttal. Ne becsülje le a 70 ezer forintot! Majd, ha maguk lesznek kormányon - Isten őrizz! -, akkor majd emeljék meg! Nézze meg, három és félszeresére nőtt a lakosság vagyona 2010 óta. (Varga Ferenc: Mészáros Lőrincé.) Munkanélküliség. Amikor maguk átadták - nem maguk, hanem a tettestársaik - a kormányzatot, akkor 10 százalék fölött volt a munkanélküliség. Hogyan kritizálja azt, amikor mi levittük három és félre a

munkanélküliséget, amikor bevezettük a GMO-mentességet, amikor annyi mindent tettünk?! Én csak azt kérem, hogy a tényeket, a tényeket fogadják el.

És még egy, a betanított mérnök. Tudja, mi történik Debrecenben? Meg kellett növelnünk a szakképzési képzőhelyek számát, meg kellett növelnünk az egyetemen a mérnöki helyek számát. És tudja, mi történik? Az egész környékről, az egész országból jelentkeznek, mert fölvettek olyan professzorokat, olyan tanárokat, akik a világ legújabb technológiáit tanítják nekik. És téved, ha leegyszerűsíti. Ne utálja az ipart attól, hogy a mezőgazdaságból jött! Én pénzügyes vagyok, szeretem a mezőgazdaságot, szeretem az informatikát, szeretem az ipart, a feldolgozóipart, az autóipart, mindent szeretek, ami munkát ad az embereknek és tudást. Ezért lettem miniszter, és ezért van ez a kormány, mert ez nemcsak az én álláspontom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy további hozzászólási szándékot nem látok (*Nem jelentkezik senki.*), így a napirendi pontot lezárom.

Köszönjük szépen a tájékoztatást, miniszter úr. Miniszter úrnak és munkatársainak megköszönöm a személyes jelenlétet. További szép napot és jó munkát kívánok mindenkinek.

Most pedig 3 perc technikai szünetet rendelék el, utána emelt fordulatszámmal folytatjuk a bizottsági munkát. A szünet után visszajövünk. Köszönöm. (*Varga Ferenc távozik az ülésről.*)

(Szünet: 14.11 - 14-16)

**A gyermek után járó pótszabadság biztosításának feltételeivel összefüggésben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6217. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

ELNÖK: Soron következik a 2. napirendi pont, a gyermek után járó pótszabadság biztosításának feltételeivel összefüggésben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló T/6217. számú törvényjavaslat részletes vitája kijelölt bizottságként a határozati házszabály 44-45. §-a alapján. Tisztelettel köszöntöm dr. Juhász Hajnalka képviselő asszonyt, a törvényjavaslat előterjesztőjét, valamint dr. Balogh Szilvia helyettes államtitkár asszonyt a Gazdaságfejlesztési Minisztérium részéről. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. A részletes vita két szakaszban zajlik.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát, mely az előterjesztés a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok szerinti vizsgálatából áll. Kérdezem elsőként dr. Juhász Hajnalkát, hogy álláspontja szerint az indítvány megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezéseknek.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP) előterjesztő: Köszönöm. Igen.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni? (*Nem jelentkezik senki.*) Amennyiben hozzászólási szándék nincs, a részletes vita első szakaszát lezárom.

Kérem a bizottság döntését a határozati házszabály rendelkezéseiben foglaltaknak való megfelelésről. Kérem szavazzanak! Ki ért egyet a megfeleléssel? (*Szavazás.*) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag egyetért a HHSZ 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfeleléssel.

Megnyitom a részletes vita második szakaszát. Tájékoztatom a bizottságot, hogy az előterjesztéshez két képviselői módosító javaslat érkezett, valamint a bizottság kormánypárti tagjai módosító szándékot fogalmaztak meg és juttattak el határidőben a titkárságra, melyet megküldtünk és kiosztottunk a bizottság tagjainak és az előterjesztőnek egyaránt. Először a kiosztott háttéranyagban szereplő két képviselői módosító javaslatról döntünk.

Az 1. pontban szereplő módosító indítványt Varga Zoltán, dr. Komáromi Zoltán, Gy. Németh Erzsébet, valamennyien a DK képviselői, illetőleg Varga Ferenc, független, képviselő nyújtották be. Tekintettel arra, hogy az előterjesztők képviseletében nem látok itt senkit, ezért értelemszerűen nekik nem tudom megadni a szót, nem tudnak indokolni, így elsőként dr. Juhász Hajnalka előterjesztőt kérdezem, hogy támogatja-e a módosító javaslatot.

DR. JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP) előterjesztő: Köszönöm, elnök úr, a szót. Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Most a kormányt kérdezem, hogy mi az álláspontja a háttéranyag ezen pontjáról, valamint hogy tárca- vagy kormányálláspontot képvisel-e.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Gazdaságfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tárcaálláspontot képviselünk, és mi sem támogatjuk a módosító indítványt.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs hozzászólási szándék, akkor szavazás következik. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy támogatják-e a háttéranyag 1. pontját. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 6 nem szavazattal, 2 tartózkodással nem fogadta el a háttéranyag hivatkozott pontját.

A háttéranyag 2. pontja következik. A módosító indítványt Varju László és Arató Gergely, a DK képviselői nyújtották be. Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a módosító javaslat kiterjed a törvényjavaslat által nem érintett törvényi rendelkezésekre, vagyis egy túlterjeszkedő módosító javaslattal állunk szemben. A HHSZ 44. § (3) bekezdése szerint a részletes vita magában foglalja annak vizsgálatát is, hogy a módosító javaslatok megfelelnek-e a határozati házszabály 42. §-ban meghatározott követelményeknek, miszerint a túlterjeszkedő módosító javaslat akkor felel meg a házszabályi rendelkezéseknek, ha benyújtása valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való összefüggése vagy a HHSZ 44. § (1) bekezdésében meghatározott követelmények érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges. A szabályszerűségről a bizottságnak állást kell foglalnia.

Tekintettel arra, hogy a benyújtók közül senki nincs itt, így ők indokolási lehetőséget nem is kaphatnak. Miután a vitát megnyitottam, kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki ehhez hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor a szavazás következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a háttéranyag 2. pontjában szereplő módosító javaslatot szabályszerűnek minősíti-e. Ki ért egyet a szabályszerűséggel? *(Nincs jelentkező.)* Ki van ellene? *(Szavazás)* Ki tartózkodott? *(Szavazás)*

Megállapítom, hogy a bizottság 6 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett nem minősítette szabályszerűnek a javaslatot, vagyis a javaslat nem felel meg a határozati házszabály 42. §-ában meghatározott követelményeknek.

Tekintettel arra, hogy a bizottság szerint nem szabályszerű javaslatról beszélünk, így további döntést nem kell hoznunk a javaslattal kapcsolatban.

Következik a bizottság kormánypárti tagjai által megfogalmazott módosító szándék, melyet határidőben juttattak el a titkárságra, és azt megküldtük a tagjainknak és az előterjesztőnek.

Elsőként dr. Juhász Hajnalka előterjesztőt kérdezem, hogy támogatja-e a módosító javaslatot.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP) előterjesztő: Igen, támogatom a jogtechnikai, pontosító módosító javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem a kormány képviselőjében jelen lévő dr. Balogh Szilvia helyettes államtitkár asszonyt, hogy támogatja-e a módosítási kezdeményezést, valamint hogy tárca- vagy kormányálláspontot képvisel-e.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Gazdaságfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tárcaálláspontot képviselek, és támogatjuk a módosítást.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nem jelentkezik senki.)* Mivel hozzászólási szándékot nem látok, a vitát lezárom. Szavazás következik. Kérdezem a bizottságot, támogatja-e a kormánypárti kezdeményezést, amely a támogatott képviselői módosító javaslatokkal együtt a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslata is egyben. Kérem, szavazzanak! Ki támogatja? *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Nem jelentkezik senki.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 6 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett a részletes vitát lezáró módosító javaslatot elfogadta. A részletes vita második szakaszát lezárom.

Most a határozati hárszabály 45. §-ában foglaltaknak megfelelően a részletes vita lezárásáról kell döntenünk. Ki támogatja a részletes vita lezárását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a részletes vita lezárását.

Döntenünk kell továbbá a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról is. Ki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés elfogadását és benyújtását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Nem jelentkezik senki.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 7 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta.

Ezzel ennek a napirendi pontnak a végére értünk, a napirendi pontot lezárom. Megköszönöm képviselő asszony és helyettes államtitkár asszony személyes megjelenését. További jó munkát és jó egészséget kívánok önöknek! *(Dr. Juhász Hajnalka: Köszönjük szépen. További jó munkát kívánunk!)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Viszontlátásra! *(Dr. Juhász Hajnalka és dr. Balogh Szilvia távoznak az ülésről.)*

A munkavállalók biztosítási jogviszonyáról történő tájékoztatásról szóló H/6322. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Elfogadott napirendünknek megfelelően rátérünk az 3. napirendi pontunkra, mely a munkavállalók biztosítási jogviszonyáról történő tájékoztatásról szóló H/6322. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szóló döntés. A törvényjavaslatot Berki Sándor, a Párbeszéd képviselője nyújtotta be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Előterjesztő nincs a bizottsági üléssteremben. Megnyitom a vitát, és kérdezem a bizottságot, hogy ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Mivel hozzászólási szándék nincs, a vitát lezárom.

Határozathozatal

Most pedig a javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés következik. Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja a T/6322. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Nincs jelentkező.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében az indítványt nem vette tárgysorozatba.

Az ülés berekesztése

Végül, de nem utolsósorban az egyebek napirendi pont keretén belül megkérdezem, hogy van-e valakinek közérdekű javaslata, észrevétele, felvetése. *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor a mai bizottsági ülést bezárom. Köszönöm szépen. a munkát és a kitartó figyelmet mindenkinek. További szép napot kívánok! Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 25 perc)

Dr. Apáti István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika